

Z zanimanjem sem se lotil branja Kafkinega Babilonskega rova, vendar pa sem kmalu doživel hladen tuš, saj je delo vse prej kot lahko. Nisem obupal, dela sem se lotil še z večjo vnemo, vendar pa sem bil primoran brati zelo počasi in o prebranem veliko premišljevali. Delo je zelo obsežno saj obsega dnevnik, pismo očetu in devetnajst primerov kratke proze. Priznati moram, da so teme vse prej kot zanimive, pravzaprav bralca odvrčajo od knjige. Ko sem se lotil pisanja, mi le to ni šlo posebno dobro od rok. Nisem vedel, ali naj predstavim vsako del posebej, kar pa bi bila potrata časa, ali naj napišem nekaj besed o prebranem na splošno, kar pa ne bi bilo zadostno, ali pa naj se osedotočim na najzanimivejše dele. Prav slednja varianta se mi je zdela najbolj korektna in zanimiva, zato bom razmišljal o najbolj zanimivih stvareh, ki so se pojavile v delu, katere pa so bile zelo redke.

Najbolj zanimivo se mi je zdelo Poročilo akademiji, v katerem se avtor predstavlja kot opica in predstavlja svojo življenjsko pot od takrat, ko je bil še svobodna opica, pa do sedaj, ko je glavna zvezda varietete. Zelo krut se mi je zdel lov na divje opice in kasnejše dresiranje le teh. Nenavadno se mi je zdelo učenje opic pitja žganja in kajenja pipe. Ta dejanja bi zlahka označili kot mučenje živali, sam pa sem proti takimi grozodejstvi in neetičnimi dejanji. Ni pošteno do živali, ki so tako kot mi del narave, del našega planeta, ki nam je vsem skupen dom. Dejstvo je, da so živali na nižji stopnji razvoja kot mi, pa vendar se zato ni treba norčevati iz njih, jih mučiti in ubijati. Prav gotovo živali v cirkusih ne nastopajo za lastno zabavo, ampak so k temu primorane za ceno bolečine in krvi. Zanimivo je gledati cirkuške predstave, vendar nihče ne pomisli koliko let vadbe je bilo potrebno, kolikokrat je bil uporabljen bič... Kafka je predstavil čustva in razmišljanja zaprte živali, ki pa so zelo podobna človekovim. Opica ni bila mirna v kletki zato, ker bi ji bilo lepo in bi se zabavala, temveč je vedela, da bi si z uporom in neposlušnostjo storila še večje zlo in škodo. Podobni pa smo ljudje, saj mnogokrat tistega, kar si želimo, ne storimo zato, ker bi si s tem prizadejali škodo. Zanimiva se mi je zdela težnja živali, da bi postala človek, da bi govorila. Dar govora kot takega ima samo človek in govoreče živali si le s težko predstavljam. Ko je opica spregovorila, je dosegla neko višjo stopnjo razvoja, neko novo spretnost in znanje, ki je bilo zelo cenjeno, saj si je s tem močno izboljšala svoj položaj. Mislim, da je Kafka poskušal povedati, da je znanje ena največjih vrednot, če ne celo največja. Znanja ti ne more nihče vzeti, z njim pa si lahko zelo pomagaš, dobiš dobro službo, zaslužiš veliko denarja...

Nenavadna pa se mi je zdel Križanec, v katerem Kafka predstavlja križanca med mucko in jagenjčkom. Ta čudna pojava je imela mačjo glavo in kremplje in jagnjetovo postavo in kožuh. Sploh si ne morem predstavljati takšne živali, ki se pase na bližnjih pašnikih, planinah... Če bi jo videl, bi gotovo tekel, kolikor me noge neso, vendar pa se lahko takšne živali pojavljajo le v sanjah. Če me znanje biologije, ki je vse prej kot blesteče, ne vara, živali s takšnimi razlikami sploh ni mogoče križati. Kaj bi sicer dobili, če bi križali podgano in slona? Mogoče mega podgano z rilcem, ali pa majhnega slona s kremplji!? Tokrat se je pokazalo pretiravanje Franza Kafke, saj po mojem mnenju ni pritegnil bralca, ampak ga je odgnal od knjige.

Na koncu bo potrebno podati oceno in kritiko, kakršno si delo zasluži. Ne bi rad vsakega dela kritiziral in ga označil kot umetniško nevrednega, kot sem to storil s Smoletovo Antigono. Res je, človek se moti in nihče ni nezmotljiv, tudi računalnik ne. Poleg tega pa nisem strokovno podkovan, da bi ocenjeval dela umetnikov. Pa vendar bom pošteno napisal mnenje, brez milosti, olepšav... To delo zagotovo ni literarna plaža, saj bi moralo biti v tem primeru napisana zelo zanimivo in na način, ki je blizu širšemu krogu bralstva. Torej gre za umetniško vredno delo, ki pa me je zelo razočaralo. Kafka je v svoji prozi pretiraval z absurdi, protislovji in paradoksi, predstavljal se je kot opica, pes, mrtvec... Res je, da je okusov toliko, kolikor je ljudi, vendar pa se mi to delo zdi nezanimivo. Ne vem, kaj je s svojim pretiravanjem, absurdi in paradoksi hotel doseči. Delo mi je kljub prebrani spremeni besedi ostalo nerazumljivo in zato dolgočasno in nezanimivo. Mislim, da

je delo pretežno in težko razumljivo, poleg tega pa se prebrane vsebine le težko spominjam, najbrž zato, ker je epske zgodbe zelo malo ali pa je sploh ni, torej je veliko razmišljanj, kar pa je zelo težko obnavljati. Branje razmišljanj nekoga pa je zelo zahtevno in moram priznati, da sem takšno delo prebral prvič. Ni pa nujno, da so vsa dela, napisana na tak način nezanimiva. Zagotovo bi se na knjižnih policah našla knjiga, v kateri avtor razmišlja o meni bolj zanimivih temah. Najbolj so mi všeč realistična dela, vendar ni nujno, da je drugačno tudi slabo. Škoda, ker podobnih del ni na seznamu za domače branje, a se bom v prihodnje, ko bo čas dopuščal, lotil še enega podobnega dela.